

Sygn. akt II Ka 113/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

28 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski

Protokolant st. sekr. sąd. Irena Bąk

po rozpoznaniu 28.05.2015 r.

sprawy D. G.

oskarżonej o wykroczenia skarbowe z art. 57§1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy z 12.02.2015 r. sygn. akt II W 5/15

1. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.
2. Kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Waldemar Cytrowski

Ka 113/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Słupcy wyrokiem z 12 lutego 2015 roku w sprawie o sygn. akt II W 5/15 uniewinnił oskarżoną **D. G.** od popełnienia zarzucanych jej wykroczeń skarbowych z art. 57 § 1 k.k.s., tj. od tego że:

1. prowadząc działalność gospodarczą w zakresie handlu i usług, będąc czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług, uporczywie nie wpłacała należnego podatku VAT za miesiąc grudzień 2013r. w kwocie 1.244,00 zł, który to podatek VAT winna była zapłacić w terminie do 25 stycznia 2014r, a czynem tym naruszyła przepisy art. 103 ust 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U z 201 lr. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm)
2. prowadząc działalność gospodarczą w zakresie handlu i usług, będąc czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług, uporczywie nie wpłacała należnego podatku VAT za miesiąc styczeń 2014r. w kwocie 2.122,00 zł, który to podatek VAT winna była zapłacić w terminie do 25 lutego 2014r., a czynem tym naruszyła przepisy art. 103 ust 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U z 201 lr. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.).

Apelację wniósł oskarżyciel skarbowy - Urząd Skarbowy w S., który zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:
 - art 57 § 1 kks poprzez przyjęcie iż zarzucany oskarżonej czyn nie zawiera w sobie znamion uporczywości, a z zebranego w sprawie materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, iż oskarżona w sposób wyczerpujący wypełniła znamiona czynu określone w tym przepisie,

2. mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku rażąco obrażając prawa procesowe, a mianowicie art. 2 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 4 KPK, w zw. z art. 7 KPK, art 168 KPK poprzez wydanie orzeczenia uniewinniającego bez przeprowadzenia dowodów wnioskowanych przez oskarżyciela,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na:

- przyjęciu, że oskarżona popełniła czyn jednorazowo, i bezpodstawnym posiłkowaniem się tezami z orzecznictwa i doktryn które wskazują iż „uporczywość wchodzi w rachubę wówczas, gdy stan niewpłacania trwa dłuższy czas, przez co najmniej 3 miesiące,
- przyjęciu, że oskarżona nie dysponowała środkami pieniężnymi, a ich brak był sytuacją niezawinioną przez oskarżoną,

W oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Apelacja nie jest zasadna.

Błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź z niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Żadnego jednak z tych błędów nie popełnił Sąd I instancji. Sąd ten bowiem nie tylko przeprowadził wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody, ale też w oparciu o wskazane w art. 7 k.p.k. kryteria prawidłowo je ocenił i z oceny tej wywiódł jedyny prawidłowy wniosek, iż obwiniona nie popełniła zarzucanych jej wykroczeń skarbowych. Sąd I instancji w spełniającym wskazane w art. 424 k.p.k. wymogi, szczegółowym uzasadnieniu, wykazał dlaczego takie ustalenia poczynił. Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę podzielając, by jej tu ponownie nie przytaczać, powołuje się na nią, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia.

Bezspornym jest, że obwiniona w wyznaczonym przez ustawę terminie nie wpłaciła należności skarbowych. Wbrew jednak zarzutowi, brak płatności nie był wskazanym w art. 57§1 kks uporczywym zaniechaniem. Znamię uporczywości zawiera bowiem w sobie zamiar bezpośredni, powtarzalność i negatywny stosunek sprawcy do realizacji obowiązku. Oskarżyciel zarzucił natomiast oskarżonej popełnienie dwóch wykroczeń skarbowych polegających na nie wpłaceniu w terminie należnego podatku VAT za dwa kolejne miesiące, a dokumenty dotyczące sytuacji finansowej oskarżonej wskazują, że oskarżona nie mogła wpłacać tych należności, gdyż konta bankowe zostały zajęte na skutek toczącego się postępowania egzekucyjnego. Wobec ograniczenia skargi do popełnienia dwóch wykroczeń dotyczących niewpłacenia należnego podatku VAT za grudzień 2013r. i styczeń 2014r. dla oceny uporczywości jej zachowania bez znaczenia pozostaje to, że obwiniona ma również inne zaległości podatkowe.

Sąd oddalając wniosek oskarżyciela skarbowego o przeprowadzenie dowodu ze wszystkich akt spraw toczących się przeciwko obwinionej nie naruszył przepisów postępowania. Postanowienie to bowiem zostało wydane w oparciu o treść art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., a Sąd prawidłowo przyjął, iż dowód ten nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Przedmiotem osądu w niniejszej sprawie jest przecież odpowiedzialność za zarzucane obwinionej wykroczenia skarbowe, a ewentualne skazania lub uniewinnienia w innych sprawach dla przyjęcia odpowiedzialności oskarżonej za zarzucane jej wykroczenia skarbowe nie mają znaczenia.

Wobec treści orzeczenia, Sąd kosztami procesu za postępowanie odwoławcze na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. obciążył Skarb Państwa.

SSO Waldemar Cytrowski